

הזוהר הקדוש

זוהר שמיני

The Holy Zohar

Zohar Shemini

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first and an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

For the soul elevation of

**Lazar ben
Manya**

לעילוי נשמת

רב יחיאל הלל בן רב יעקב

לעילוי נשמת

יוכבד הענא בת חיים יהושע
פאליק

לעילוי נשמת

יחיה בן חיים

לעילוי נשמת

יהודית בת נחמיה

For the soul elevation of

**Shayna Mindel bat
Rav Yechiel Hillel**

לעילוי נשמת

שרה מלכה בת אהרן ז"ל

משאה רחל בת אהרן ז"ל

אהרן בן מרדכי ז"ל

לעילוי נשמת

מיכאל (מישה) בן פאבל

1. ויהי ביום השמיני וגו'. רבי יצחק פתח, (איוב לח) בָּרֶן יִזְדַּ כְּכַבִּי בִקְר וִירִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן לָהֶם תּוֹרָה קְדוּשָׁה, שֶׁמִּחַת הַכֵּל, שֶׁמִּחַתוֹ שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַשְׁעָשׂוּעַ שָׁלוּ, שְׁכָתוּב (משלי ח) וְאֶהְיָה שֶׁשְׂשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְכָל הַתּוֹרָה הִיא שֵׁם אֶחָד שֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

2. ובתורה נבְּרָא הָעוֹלָם, שְׁכָתוּב וְאֶהְיָה אֶצְלוֹ אֱמוּנָה, אֵל תִּקְרִי אֱמוּנָה אֵלָּא אֱמוּנָה. ובתורה נבְּרָא אָדָם, זֶהוּ שְׁכָתוּב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לַתּוֹרָה: אֲנִי רוֹצֵה לְבְרָא אָדָם. אָמַרָה לִפְנֵי: הָאָדָם הַזֶּה עֲתִיד לְחַטֵּא וּלְהִרְגִיז לִפְנֵיךְ, אִם לֹא תִאָּרֶיךָ רְגוּזָה עָלָיו, אֵיךְ יַעֲמֵד בְּעוֹלָם? אָמַר לָהּ: אֲנִי וְאֶת נַעֲמִיד אוֹתוֹ בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי לֹא לְחַנֵּם נִקְרָאתִי אֶרֶךְ אַפִּים. (שְׁהָרִי כָּל זְמַן שִׁישְׁתַּדְּלוּ בַתּוֹרָה, יִתְקַיְמוּ בְּעוֹלָם).

3. רבי חייא אָמַר, תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה אוֹקְמוּהָ לִיה לְבַר נֶשׁ בְּעַלְמָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִבְּאֵן, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עֲשׂוּהוּ, עֲשׂוּהוּ וְדַאי. וְזֶהוּ צֶלֶם וְדְמוּת. צֶלֶם – בְּזִכְר. דְמוּת – בְּנִקְבָה. וְעַל זֶה הַתְחַלֵּת הַתּוֹרָה בַּב', וּפְרָשׁוּהָ.

4. רבי יצחק אָמַר, מִפְּנֵי מַה ב' פְּתוּחָה וּסְתוּמָה? אֵלָּא בְּשַׁעַה שְׁאָדָם בָּא לְהַתְחַבֵּר עִם הַתּוֹרָה, הֲרִי הִיא פְּתוּחָה לְקַבֵּל אוֹתוֹ וּלְהַשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ. וּבְשַׁעַה שְׁאָדָם סוֹתֵם עֵינָיו מִמֶּנָּה וְהוֹלֵךְ לְדֶרֶךְ אַחֲרֵת, הֲרִי הִיא סְתוּמָה מִהַצֵּד הָאֲחֵר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר, אִם יוֹם תַּעֲזוּבֵנִי – יוֹמִים אֶעֱזוּבְךָ. וְלֹא יִמְצָא פֶתַח עַד שִׁיָּשׁוּב לְהַתְחַבֵּר עִם הַתּוֹרָה פְּנִים בְּפְנִים, וְלֹא יִשְׁכַּח מִמֶּנָּה. וְלִכֵּן הַתּוֹרָה

1. (ויקרא ט) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְגו'. רַבִּי יִצְחָק פְּתוּחָה, (איוב לח) בָּרֶן יִזְדַּ כְּכַבִּי בִקְר וִירִיעוּ כָּל בְּנֵי אֱלֹהִים. וְכַאֲזַנֵּן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֵון אוֹרִייתָא קְדִישָׁא, וְזוֹרוּתָא דְכָלָא, וְזוֹרוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶטְיִילוּתָא דִּילִיָּה, דְכָתִיב, (משלי ח) וְאֶהְיָה שֶׁשְׂשׂוּעִים יוֹם יוֹם. וְאוֹרִייתָא כְּכָא, זוּד שְׁמָא קְדִישָׁא אִיהִי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

2. ובאורייתא אֶתְבְּרִי עַלְמָא דְכָתִיב, (משלי ח) וְאֶהְיָה אֶצְלוֹ אֱמוּנָה אֵל תִּקְרִי אֱמוּנָה אֵלָּא אֱמוּנָה. ובאורייתא אֶתְבְּרִי בְּרִי נֶשׁ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב, (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאוֹרִייתָא, בְּעֵינָא לְמוֹבְרִי אָדָם. אָמַרָה קַמִּיָּה, הִיא בְּרִי נֶשׁ זְמִין לְמוֹזוּטִי וּלְאֶרְזָא קַמָּה, אִי לֹא תִאָּרֶיךָ רוֹעָזָה עָלֶיָּה, הִיךְ יָקוּם בְּעַלְמָא. אָמַר לָהּ, אֲנָא וְאֶת זִוְקִים לִיה בְּעַלְמָא, דְהָא לָאו לְמַנְנָא אֶתְקַרִּינָא אֶרֶךְ אַפִּים. (ס"א דהא כל זמנא דישתדלון באורייתא מתקיימי בעלמא)

3. רבי זוֹיִיא אָמַר, תּוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה אוֹקְמוּהָ לִיה לְבַר נֶשׁ בְּעַלְמָא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כְּדְמוּתֵנוּ. רַבִּי יוֹסִי אָמַר מִבְּאֵן, (קהלת ב) אֵת אֲשֶׁר כָּבַר עֲשׂוּהוּ, עֲשׂוּהוּ וְדַאי. וְזֶהוּ צֶלֶם וְדְמוּת. צֶלֶם – בְּזִכְר. דְמוּת – בְּנִקְבָה. וְעַל זֶה הַתְחַלֵּת הַתּוֹרָה בַּב', וּפְרָשׁוּהָ.

4. רבי יצחק אָמַר, מִפְּנֵי מַה ב' פְּתוּחָה וּסְתוּמָה. אֵלָּא, בְּשַׁעַתָּא דְבַר נֶשׁ אֶתִי (דף ל"ו ע"א) לְאֶתְזוּבְרָא בְּאוֹרִייתָא, הֲרִי הִיא פְּתוּחָה לְקַבֵּל לִיה, וּלְאֶשְׁתַּתֵּפָא בְּהִרְיָה. וּבְשַׁעַתָּא דְבַר נֶשׁ, סְתִים עֵינָיו מִמֶּנָּה, וַיְהִי לְאֶרְזוּא אוֹזוּרָא, הֲרִי הִיא סְתוּמָה, מִסְטְרָא אוֹזוּרָא. כְּמַה דְאֶת אָמַר, אִם יוֹם תַּעֲזוּבֵנִי יוֹמִים אֶעֱזוּבְךָ. וְלֹא יִשְׁכַּח פְּתוּחָה, עַד דְיִתְזַבְּרָ לְאֶתְזוּבְרָ בְּהָ אוֹרִייתָא אֲנִפִין בְּאֲנִפִין, וְלֹא יִתְנַשֵּׁי

פּוֹתַחַת לַפָּנִי בְּנֵי אָדָם וּמְכַרְיָה וְקוֹרֵאת לָהֶם, (משלי ח) אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְגו', וְכַתוּב (שם א) בְּרֵאשׁ הַמּוֹיֹת תִּקְרָא בְּפִתְחוֹי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמֶרְיָה תֹאמֵר.

5. רבי יהודה אומר, ב' שְׁנֵי גִגוֹת, וְאָחַד שְׂאוּחֹז אֹתָם. מַה זֶה אוֹמֵר? אֵלֶּא אָחַד לְשָׁמַיִם וְאָחַד לְאָרֶץ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אוֹחֵז וּמְקַבֵּל אוֹתָם.

6. רבי אֶלְעָזָר אָמַר, שְׁלֹשָׁה אוֹרוֹת (צַדִּיקִים אֱלֹהִים) אֱלוֹ עֲלִיּוֹנִים קְדוּשִׁים שְׂאֻחוּזִים בְּאָחַד, וְהֵם הַכֹּלֵל שֶׁל הַתּוֹרָה, וְאֵלּוּ פּוֹתַחִים פֶּתַח לְכֹל. פּוֹתַחִים פֶּתַח לְאֲמוּנָה, וְאֵלֶּה הַבַּיִת שֶׁל הַכֹּל, וְעַל זֶה נִקְרָאוּ בַּיִת, שְׁאֵלֶּה הֵם הַבַּיִת.

מִנְהָ. וְעַל דָּא אוֹרֵייתָא פִּתּוּחַת קָמִי בְּנֵי נְשָׂא וְאֶכְרָוּא וְקָרִי לְהוּן (משלי ח) אֲלֵיכֶם אִישִׁים אֶקְרָא וְגו' וְכַתִּיב (משלי א) בְּרֵאשׁ הַמּוֹיֹת תִּקְרָא בְּפִתְחוֹי שְׁעָרִים בְּעִיר אֲמֶרְיָה תֹאמֵר.

5. רבי יהודה אומר, ב' תְּרִין גִּגִּין, וְזוֹד הָאוּזִיד לֹון. מַאי קָא מִיִּירִי. אֶלֶּא זוֹד לְשִׁבְמָא וְזוֹד לְאֶרְעָא, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אוּזִיד וְקַבִּיל לֹון.

6. רבי אֶלְעָזָר אָמַר, ג' נְהוּרִין (צַדִּיקִים אֱלִין) אֵינֻן עַלְמָן קְדִישִׁין, דְּאוּזִידֻן כּוּזְדָא, וְאֵינֻן כֹּלְלָא דְאוֹרֵייתָא, וְאֵלִין פִּתּוּחִין פִּתּוּחִין לְכֹלְלָא. פִּתּוּחִין פִּתּוּחִין לְמַהֲמַנּוּתָא, וְאֵלִין בֵּיתָא דְכֹלְלָא. וְעַל דָּא בַּיִת אֶקְרוּ, דְּאֵלִין אֵינֻן בֵּיתָא.

Shemini in Hebrew “The Eighth” is referred to the level of Binah. Binah is where the life force comes to the world, feed and sustain the entire Creation.

We have the Eighth day of the holiday of Sukkoth, the eighth day of Pesach. After Pesach we count the Omer for seven weeks. On the first day of the eighth week we receive the gift of the Torah on Mount Sinai. A woman makes a Mitzvah of connecting to her husband on the eighth day after counting seven days of purity. The circumcision of a new born child is made on the eighth day. Those few examples tell us about the importance of the Eighth level and the connection to Binah.

Moshe was serving in the Holy Tabernacle for seven days and on the eighth day (that was the first day of Nissan and the first day of the year) he was ordered to transfer the priesthood duties to Aaron.

On that special day Nadav and Avihu were serving in the process of bringing sacrifices to cleanse the nation.

They saw the fire that came from G-d to burn the sacrifices (Leviticus 9:24)

”וַתֵּצֵא אֵשׁ, מִלִּפְנֵי יְהוָה, וַתֹּאכַל עַל-הַמִּזְבֵּחַ, אֶת-הָעֹלָה וְאֶת-הַחֲלָבִים”

“And fire came out from before YHVH and consumed the burnt offering and the pieces of fat on the altar,”

That process revealed a channel to Binah and the nation saw it and fell to the ground with joy and singing. (Leviticus 9:24) “; וַיִּפְּלוּ עַל-פְּנֵיהֶם ;”

“and when all the people saw it, they shouted and fell on their faces.”

Nadav and Avihu “נָדָב וַאֲבִיהוּא” were one soul. Their name sums to the value of 91 ((Nadav=56)+ (Avihu=24)+(letters=9) + (2 for the words), which according to Kabbalah, tells a lot about their energy. 91 is the value of Amen “אמן” and the combination of the upper and lower name יאהדונה . This is the unification made when we answer Amen to a blessing.

The word for Angel “מלאך” is also 91. All that Nadav and Avihu wanted was to serve and draw the light to the world. When they saw the great revelation of Light (verse 9:24) they didn't hesitate to act on it. They were ready to scarify themselves for the benefit of all. The next verse also starts a new chapter (10:1). We are actually benefiting from their selfless action until Mashiach comes (B”H Today, Amen).

7. משום כך התחלת התורה ה', שהרי התורה (פרותיה הם הרפואה) היא רפואת העולם. ומשום כך, מי שמתגדל בתורה כאלו השתדל בשם הקדוש. והרי נתבאר שכל התורה היא שם קדוש אחד עליון, ומשום שהיא שם קדוש, היא פתחת בבית, שהיא הכלל של השם הקדוש בשלש קשרי האמונה.

8. בא ראה, כל אלו שמתגדלים בתורה, נדבקים בקדוש-ברוך-הוא, ומתעטרי בעטרות התורה, ואהובים למעלה ולמטה, והקדוש ברוך הוא מושיט להם את ימינו (והקדוש ברוך הוא רושם אותם). כל שכן אותם שמתגדלים בתורה גם בליה, והרי פרשה שהם משתתפים עם השכינה (בכנסת ישראל) ומתחברים באחד. וכשבא הבקר, הקדוש ברוך הוא מעטר אותם בחוט אחד של חסד, להודע בין עליונים ותחתונים.

9. וכל אותם בוכבי בקר, בשעה שכנסת ישראל וכל אותם שעוסקים בתורה באים להראות לפני המלך, כלם מזמרים באחד. זהו שבתוב ברן יחד בוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים. מה זה ויריעו? כמו שנאמר (ישעיה כד) רעה התרעעה הארץ. שאותם דינים משתברים, וכלם נשברים מלפני הבקר, בשמתעורר בקר בעולם, כמו שנאמר (בראשית כב) וישכם אברהם בבקר. ועל כן – ויריעו כל בני אלהים.

7. ובגין כך שירותא דאורייתא ב'. דהא היא אורייתא (ס"א אביה היו אסוותא) הוי ואסוותא דעלמא. ובגין כך, מאן דאשתדל באורייתא, כאלו אשתדל ביה בשמא קדישא. והא אתמר, דאורייתא כלא, ווד שמא קדישא עלאה איהי. ובגין דאיהי שמא קדישא, פתחא בבית, דאיהי כלא דשמא קדישא, בתלת קשרי מהימנותא.

8. תא זוזי, כל אינון דמשתדלי באורייתא, מתדבקין ביה בקודשא בריך הוא, ומתעטרי בעטרי דאורייתא, ואתרוזימו לעילא ותתא, וקודשא בריך הוא אושיט לון ימיניה (ס"א וקודשא בריך הוא ארשים לון) כל שפן אינון דמשתדלי באורייתא נמי בליכיא. והא אוקמוה, דאינון משתתפי בשכינתא (נ"א בכנסת ישראל) ואתרוזרו כזודא. וכד אתי אפרא, קודשא בריך הוא מעטר להו, בזוד זוטא דזוסד, לאשתמודעא בין עלאין ותתאין.

9. וכל אינון ככבי אפרא, בשעתא דכנסת ישראל, וכל אינון דלעאן באורייתא, אתאן לאתזוזאה קמי מלכא, כלהו מעורי כזודא, הדא הוא דכתיב ברן יזוד ככבי בקר ויריעו כל בני אלהים. מאי ויריעו. כמה דאת אמר, (ישעיה כד) רועה התרועעה הארץ. דאינון דינין מתברין, ואתברו כלהו מקמי בקר, כד אתער בקר בעלמא, כמה דאת אמר, (בראשית כד) וישכם אברהם בבקר. ועל דא ויריעו כל בני אלהים.

The Holy Ari in the Gates of Reincarnations reveals to us that the souls of Nadav and Avihu came from the soul level of Nefesh of Adam. Nadav also had parts of

the level of Ruach of Adam. The brothers were responsible for a high level correction.

Nadav and Avihu saw that the Holy Tabernacle was completed. They received the knowledge of processing the sacrifices to draw light to the world from Moses. They expected to see the glory of the Shechina in its completeness in the Tabernacle but it wasn't there. They decided not to wait for Moses and Aaron, and go ahead with the sacrifice that was supposed to draw the full revelation of the Shechina and permanent unification of the Light in Malchut.

They did the right thing, but their vessel was not ready for it. God's plan was to give the people tool of connection while the unification of Light and vessel was planned for the seventh day, Shabbat. God knew their intention but it wasn't the right time. The fire that was supposed to come on their sacrifice, split into four lines of fire, entered their nostrils and took their souls. They were elevated to a higher level. Their bodies died but were kept in complete and pure state.

Another aspect of their death was for Aharon to correct his part in the sin of the Golden Calf.

We can learn about that when Moshe came to Aharon and said;

Leviticus 10:3

“וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-אַהֲרֹן, הוּא אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בְּקִרְבִי אֲקֻדָּשׁ, וְעַל-פָּנָי כָּל-הָעָם, אֲקַבֵּד; וַיֵּדַם, אַהֲרֹן.”

“Then Moses said to Aaron, “This is what YHVH has said: ‘Among those who are near me I will be sanctified, and before all the people I will be glorified.’”

And Aaron held his peace.”

Moshe's word to Aharon reveals some of it. “בְּקִרְבִי אֲקֻדָּשׁ”, literal meaning is “with the ones close to me I will be sanctified”. The deeper meaning is revealed when we look at the words Moshe used. “בְּקִרְבִי” comes from the root “קרב” which is also root for “קרבן” (“sacrifices”) and the word “אֲקֻדָּשׁ” from the root “קדש” that means Holy. This word relates to connection to the higher level. “קדיש” that we say during the prayers connects us between the different levels of the prayer connection. “קידוש” that is done after the prayer, makes the final and most important connection of spiritual to physical.

The ‘Megale Amukot’ relates to the initials of Nadav and Avihu נא that is found in Moses's prayer for healing of his sister, Miriam, אל נא רפא נא לה “El Na Refa Na Lah”.

The ‘Megale Amukot’ reveals that Moses didn't want to use his power of healing for his sister to avoid the judgment of the people. He addressed the power of the priests, Aaron (אל, 'El'), Nadav and Avihu (נא, 'Na'), 'Refa', is healing channel, 'Na', נא is again for the pure channels of Nadav and Avihu, 'Lah', 'for her' (Miriam)

The souls of Nadav and Avihu were souls of priest on the highest level. They were kept out of the correction process, waiting for Pinchas to receive them. As we learned previously, Pinchas stopped the death from spreading in the camp of Israel. After he killed Zimri and Kozbi that caused the situation, his soul left his body. The two souls of Nadav and Avihu entered his body and earned him immortality and eternal priesthood inherited from his uncles, Nadav and Avihu.

10. רבי אלעזר היה הולך בדרך. מצא את רבי פנחס בן יאיר שהיה בא. געה חמורו. אמר רבי פנחס, ודאי במשקל (בקול) שמחת החמור אני רואה שפנים חדשות ימצאו פה. בין שיצא מאחר ענפי הקר, ראה את רבי אלעזר שהיה בא. אמר, ודאי משקל (קול) השמחה נשלם. ירד רבי אלעזר אליו ונשק לו. אמר לו, אם צורת הדרך האחת אליך, נלך ונתחבר באחד. ואם לא, קח את דרכך ולך. אמר לו, ודי שכןגדף אני הולך, בין שמצאתי אותך, אלך אחריך ונתחבר באחד.

11. פתח רבי פנחס ואמר, (תהלים קכח) יברכה ה' מציון וראה בטוב וגו'. יברכה ה' מציון, מה הטעם מציון? משום שהרי משם יוצאות ברכות להשתתף (להמצא). זהו שכתוב, כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם. ומשום כך, יברכה ה' מציון, שהרי משם יוצאות ברכות לכל. וראה בטוב ירושלים, שבגלל ציון ירושלים מתברכת. שבין שציון התמלא בברכות, אז ירושלים מתברכת, ונמצאים בה רחמים. וכשירושלים מתברכת, כל העם מתברך.

12. כל ימי חייה, שלא תראה קשת בימיה כמו לאביה. ועל זה – וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה. וראה בנים לבניה, יראי חטא, חסידים, קדושים. אז – שלום על ישראל. מה זה שלום על ישראל? אלא כמי שאומר: שלום על ראש המלך, שלא יחסר כל. כך שלום על ישראל, בזמן שצדיקים ימצאו בעולם.

10. רבי אלעזר היה אויל באורזא, אשכוזיה לרבי פנזוס בן יאיר דהיה אתי, געא זומריה. אמר רבי פנזוס, ודאי בטקולא (נ"א בקלא) דזודוותא דזומרא, זומינא (חמית) אנפין זודתינן ישתכוזון הכא, כיון דנפק מבתר ענפוי דטורא, זומא ליה לרבי אלעזר דהיה אתי, אמר ודאי טקולא (נ"א קלא) דזודוותא אשתלים. גזות רבי אלעזר לגביה, ונשיק ליה, אמר ליה אי טופסא דארזא, זוד לגבה, גזיל ונתוזבר כוזא. ואי לא טול ארוזף וזיל. אמר ליה, ודאי לקבלך אזילנא, כיון דאשכוזנא לך, איזיל אבתרך ונתוזבר כוזא.

11. פתחו רבי פנזוס ואמר, (תהלים קכח) יברכה ה' מציון וראה בטוב וגו'. יברכה ה' מציון, מאי טעמא מציון. בגין דהא מתמן שראן ברכאן לאשתתפא (ס"א לאשתכחא). הדא הוא דכתיב כי שם צוה ה' את הברכה וזיים עד העולם. ובגין כך יברכה ה' מציון דהא מתמן נפקי ברכאן לכלא. וראה בטוב ירושלים, דבגני ציון ירושלים אתברכא, דכיון דציון אתמלי ברכאן, כדן ירושלים אתברכא, ואשתכוזו בה רזומים. וכד ירושלים אתברכא, כל עמא אתברכא.

12. כל ימי זייה, דלא יתוזוי קשת ביומיה, כמיה לאבוה. ועל דא וראה בטוב ירושלים כל ימי זייה. וראה בנים לבניה, דזולי זוטאה, זוסידין, קדישין, כדן שלום על ישראל. מאי שלום על ישראל. אלא, כמאן דאמר שלומא על רישיה דמלכא, דלא יזוסר כלא. כך שלום על ישראל, בזומנא דצדיקייא ישתכוזון בעלמא.

Yessod is the Sefirah that makes the connection to the upper world and allows the flow of light to Malchut. The literal meaning of Yessod is 'foundation'. Without the foundation, there is no existence for the building.